

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN

TIDNING FÖR SKANDINAVERNA I CANADA.

LÖP. NO. 157. — ÅRG. 9.

Redaktör och utgivare:
C. H. LUNDGREN.

WINNIPEG, MAN. 22 DECEMBER 1894.

Redaktionsbyrå och kontor:
Patrick street 200, Winnipeg.

No 34.—Lösn. 5 Cts.

OM JORDBRUKSSKÖTSELN I WESTRA CANADA.

Den brädaste tid på året är skördetiden. Säden mognar på en gång, och det är viktigt, för andra orsakers skull än förut angifne, att skynda på. Det kan f. ex. blåsa upp en hård vind, som inom några timmar kringstör innehållet af de mognade axen, därför heter det, att göra på benen.

En man, som är van att sköta en självbindare, kan skära ca 12 acres af hvetet på dagen, och med ombyte af hästar, upptill 15 acres. Garnet, till bruk för bindaren, kostar 9 cents pr pound, och åtgår ungefär 3 pound till hvarje acre.

En ny självbindare, af bästa sort, kostar ca 140 dollars och kan hålla ut i 10 år, om man tager väl vara på den.

Grödan ströks på så sätt, att två eller flera stackar plaseras intill hvarandra med lagom mellanrum för trösmaskinen. Ofta gifver man sig icke tid till stackning, utan plaseras maskin och separator midt på faltet, dit säden framköres och aftröskas. Man sparar härigenom både tid och pengar. I godt väder kan man tröska ca 2000 bushels hvetet om dagen.

I September begynnes höstplöjningen, och jordbrukaren, som föredrags att stacka all sin gröda, uppskjuta tröskningen tills kallare väderlek inträffar, såsom i Oktober.

Potatis och andra rotfrukter upptagas i Oktober månad, och fortsättes därefter plöjningen intill mitten af November, då marken fryser upp och vintern inträder. I Oktober infaller också den s. k. "Indian sommaren", utmärkt genom sin goda, jemna väderlek. Under första delen af vintern är man sysselsatt med att i ordningsfulla och reparera stall och ladugård, för att göra det varmt och komfortabelt för kreaturen, därefter hemköres allt det hö, som kan anses ätgå till vinterfoder.

Vanligtvis är det ganska litet snö före jul, knappast nog för släd- och i Januari är midvinter och Februari är den kallaste månad på året. Termometern visar då ofta 30 a 40° under "zero", men tag på edra öfverskor, rock, mössa och handskar, och gå ut i staden, då ni vilja finna, att gatorna äro fulla af folk, ifrigt jagande efter den allsmåttige dollarn.

Gör en tripp ut på landet, och der finna ni "farmaren" sysselsatt med att hugga ved, köra hö, sköta om kreaturen och alltid färdig, att diskutera de mest brännande politiska frågor. Med långa istappar i sitt skägg vill han vid afskedet alvarligt försäkra eder, att Westra Canada är det hälsosammaste land under solen.

KORRESPONDENS.

BERGEN, Man., Canada, 26. Oktober 1894.

Herr Alfred Åkerlindh, Ottawa.

Enligt önskan vill jag härmed meddela eder mina iakttagelser angående Manitoba. Hvad klimatet beträffar, så är det synnerligen behagligt under sommaren för oss Skandinaver. Under vintern kunna

dagar förekomma, hvilka, för en arbetsman ute på prairien, förefalla något kalla. Landet häromkring är mycket godt för hvetet, korn och hafre, samt potatis jemte andra rotfrukter. Natfrost har sällan skadat säden, om den blifvit sådd och skördad i rätt tid. Här är också tillräckligt med hö, som betingar godt pris i Winnipeg. Det är dock icke många Skandinaver bosatte rundt denna plats på grund af, att största delen af landet var upptaget innan den Skandinaviska emigrationen till Canada hade begynt. Dock finnes ännu mycket och godt land till salu för ett pris af från 5 till 15 dollars pr acre. Landet häromkring står i högre värde, därför att afståendet till Winnipeg är kort, hvilket gör, att jordbrukaren lättare och fördelaktigare kan afsätta sina produkter.

I sin helhet är landet godt här i Manitoba. På senare tiden har man begynt att anlägga kolonier i provinserna Alberta intill stationerna Wetaskiwin och Edmonton. Jag har icke själv varit der, men dock talat med tillförlitligt folk, som undersökt landet deromkring. De uttala sig på det allra fördelaktigaste om dess beskaffenhet; passande såväl för sådesodling som boskapskötsel, så der är en god plats för Skandinaver, att bosätta sig på. Arbetsförhållandena äro nu ganska kläna, så jag vill för närvarande icke tillråda någon, som söker dagarbete, att hitresa. Jag själv kom till Manitoba för 12 år sedan och begynte arbeta vid Canada Pacific Jernvägen. Efter nio månaders arbete fick jag anställning som förman med god aflönning, hvilken plats jag ännu innehar. Min hemort i Sverige är Moås, Kinnared, Halland.

Högskriftsfullt
JOHN HALLONQVIST.

LA RIVIERE, Manitoba, Canada,
15. Nov. 1894.

Herr Alfred Åkerlindh, Ottawa.

Undertecknad har emottagit edert bref, hvori ni önskar upplysning rörande Skandinaverna och deras förhållanden i detta distrikt, eller syd-vestra Manitoba, der jag är bosatt. Af egna jordbrukare hafva vi icke många, de flesta äro jernvägsarbetare och handverkare. Alla äro de nöjda med sin lott och många i ganska goda ekonomiska omständigheter. Skandinaverna äro omtyckta såsom redbara och sträfsamma arbetare, också erhålla de betalning efter den högsta gällande dagspenning. Längs med Pembina Mountain bibanan äro ett 60 tal Skandinaver bosatte, deraf utgöra Svenskarna det högsta antalet. Landet häromkring är synnerligen vackert och är Pembina dalen bekant för sin naturskönhet. Klimatet är godt och passande för oss Nordbor, jorden ypperlig; den bästa man kan önska sig för åkerbruk. Jag tänker, att hvar och en, som vill och kan arbeta, tager sig bättre fram här i allmänhet än i vårt kärra fosterland.

Jag hitkom från Förenta Staterna på våren 1885, och har allt sedan dess arbetat vid Canada Pacific Jernvägen, der jag år 1887 fick anställning som sectionsförman. Jag trifs godt och har det bra. Min adress i Sverige var Stenun-

gen, Rolanda, Dalsland.
Med største högaktning, Eder
CHARLES F. LARSON.

FLEMING, Assiniboia, Canada,
4. Dec. 1894.

Herr Alfred Åkerlindh, Ottawa.

Härmed besvaras edert bref, som jag mottog för en tid sedan. Ni önskar höra något om landets beskaffenhet och klimat. Jag har varit uti Staterna i 6 års tid på jernbane arbete, och hade flera gånger goda lägenheter att upptaga land, men jag fann mig aldrig riktigt bra der. Efter mitt tycke, så är det bättre här. Jag har sex barn, två af dem hafva nu också tagit land. Son ni väl vet, har det varit två torra år, men ändå icke så dåligt. Jag har fått omkring 1000 bushels på en quart section land, utom andra ting. Landet är här något kuperadt, med svart-mylla på lerbottnen, och träffar man godt vatten på 8 fots djup. Någon hagelstorm eller orkan hafva vi icke haft under de fem år jag varit bosatt här. Klimatet är mera likt Sveriges; något kallt vintertiden. Det finnes ännu mycket land här att både köpa och få fritt; vid köp till 3 a 4 dollars pr-acre. Jag bor tre mil från stationen, och ämna några Svenska emigranter att slå sig ned här, så vill jag stå dem till tjänst och göra mitt bästa för dem. För en fattig, så är det lättare här, att arbeta sig till ett hem, än det var i Sverige. Min egendom är nu värd 2000 dollars, och jag hade ingenting att börja med. Vi äro ett litet settlement af Svenska, alla reda sig bra, och tänka vi att få egen skola nästa sommar.

Om någon ämnar sig hit, så var god skrif derom på förhand.
Vänligen
A. ERMAN.

CANADA.

— Premier Ministern Sir John Thompson afled hastigt i London, England, den 12 dns.

— Senator Bowell har af General-Guvernören fått i uppdrag att bilda nytt kabinet.

— The Privy Council har uppskjutit Manitoba skolfrågans afgörande till efter jul.

— President Van Horne har, för sin hells skull, afrest till ödra Frankrike, och väntas åter till Montreal i mitten af nästa månad.

— För att upprätthålla ordning vid nordkusten af British Columbia ämnar Regeringen ditsända en armerad uttur.

— Port Simpson Indianerna, B. C., hafva insändt en petition till General Booth med begäran om, att få sig tillsända några officerare, för att bilda en Salvation army. Indianerna, som äro Methodister, säga, att de icke vilja hafva något vidare att beställa med kyrkan. De uppgifva, som anledning till trubbel, att missionären hade förbudt dem att slå på trumma under pågående gudstjänst, och detta tvång ville de icke finna sig i. Såsom Salvationister trodde de sig få mera handlingsfrihet, och tronslagare rekryter skulle det icke blifva någon brist på.

— Från kolonien Nya Danmark meddelas: En dotter till Anna och Erik Wickström föddes den 12te November.

— Man har berättat, att jordbrukarna i Westra ännu disponera öfver ca 3 millioner bushels hvetet, som till största delen kommer att der qvarliga öfver vintern.

— The Inland Sentinel meddelar: musikern F. Ahlin har råkat ut för olycka, att nära nog säga af sig den högra armen.

Ahlin vistades för några år sedan i Winnipeg och förnöjde då Svenska-arna med sitt piano spel.

— Utförelsen af Boskap från Nordvestra Canada, i synnerhet från Manitoba, har under de senaste månaderna varit synnerlig liflig. Under September och oktober exporterades 220 vagslaster från Manitoba, hvilka inbragte åt provinssen \$115,000. Utförelsen går hufvudsakligen till Montreal.

— Kapten Roberts, förare af Ångbåten Maud, har inrapporterat till polisen i Victoria, B. C., att han påträffat en 7 a 8 års gammal hvit gosse bland Chucklesett Indianerna. Det säges, att Indianchefen köpt gossen af en vit man, som stulit honom från sitt hem i Sautele. Saken vill blifva undersökt.

— I närheten af La Riviere fann man här om dagen en död man liggende ute på prairien. Ett hål genom hufvudet utvisade, att mannen var skjuten. Kroppen hade troligen legat der nå gra månader, och om här föreligger mord eller självmord får man troligen aldrig uppdagat.

— Från Ottawa skrives: Herr C. O. Swanson har afrest till Staterna och blifva hans första uppehållsorter Boston, Worcester m. fl.

— Syföreningen "Myran" hade den 3. dns. en mycket animerad sammankomst, hvarvid ny styrelse tillsattes. Till ordförande valdes fru Bisgaard, till kassör fröken Clara Johnson, samt till sekreterare fru A. Pehrson. En ganska stor kollekt insamlades också vid tillfället.

— Kyrko Styrelsen hade sammanträde den 5te dns, hvarvid flera viktiga frågor afgjordes; dagen derpå höll sång föreningen sitt första möte, hvilket var rätt talrikt besökt.

— "Lyran" är namnet på den sångförening, som under pastor Pihblads ledning bildades den 5te dns. Dess Svensk-Norske medlemmar äro fruarne Kempff, Bisgaard och Åkerlindh, fröknarne Sjöblom, Johnson, Kempff, Sundqvist, Olsen och Morberg, samt herrar Sandberg, Norström, Månson och Åkerlindh. Öfningar skola hållas en gång i veckan.

— Vid senaste valet till ny styrelse i föreningen "Nordens Bröder" utsågs till president herr Alf. Åkerlindh, v. ordförande herr Chr. Olson, finans-sekreterare herr Anders Norström, sekreterare herr Chas. Blomqvist, skattmästare herr Olaf Sandberg, samt till ordningsmän herrar A. Pehrson och Knut Sjöberg. I stället för herrar Olson och Blomqvist, som strax resignerade, valdes till v. ordförande herr Erik Erikson och sekreterare fröken Alma Kempff.

— Herr Carl Zetterman, mejeri-inspektör i Quebec, har hemrest till Sverige, för att der tillträda en annan befattning.

— Vid Parry Sound banan kommer arbetet att fortgå hela vintern. Det stora Amerikanske sågverksbolaget behöfver också en del folk, hvarför de Skandinaver, som redan erhållit arbete på dessa platser, tillrådas, att der qvarstanna, ty i och omkring Ottawa finnes intet som helst arbete att få under vintern.

EN SÄLLSAM HISTORIA.

Den engelska öfversten Maedow Taylor förtäjer i sin lefnadsbeskrifning, som för ej långesedan utkommit i tryck:

— Trovårdiga spökhistorier äro utan tvifvel mycket sällsynta. Men i Schorapoor inträffade år 1858 ett fall, som kan göra anspråk på att kallas så, och som gjorde ett djupt intryck på oss alla. I den nämnda staden lågo jemte andra trupper två kompanier högländare under öfverste Hughed. Det ena af dem var inqvarteradt i ett gammalt hus uppe på berget, det andra hade slagit läger strax utom staden.

En eftermiddag, då vakthavande kaptenen satt i sitt tält, upptagen af brefskrifning, inträdde plötsligt en man af hans kompani, barhufvad och klädd i sjukhusdrägt. Utan att på vanligt sätt helsa på sin förman, började soldaten:

— Kapten, jag skall be er skicka mitt tillgodohafvande på lönen till min mor. Vill kapten skriva npp adressen? Hon bor...

Kaptenen skref mekaniskt adressen och sade sedan:

— Det är bra. Jag skall besörja saken.

Mannen gick, som han kommit, utan att helsa. Ett ögonblick senare föll det kaptenen in, att mannens drägt och sätt varit besynnerliga, och han tillkallade vakthavande serjeanten.

— Hvarför lät ni soldat N. komma in till mig så reglementsvidrigt klädd?

— Kapten! utropade han. Har ni då glömt, att soldat N. igår dog på sjukhuset och i morse begrofs?

— Är kapten säker på, att han nu varit här?

— Fullkomligt säker. Här är hans mors adress, som han dikterade för mig. Han inestående lön skulle skickas till henne.

— Det är högst märkvärdigt! serjeanten utbrast. Vi ha sålt det lilla, han egde, och har just grubb-lat öfver, hur jag skulle få reda på hans anhörigas adress. Jag trodde, det skulle bli nödvändigt att skriva hem till regementet.

Gjorda efterforskningar visade, att den af kaptenen nedskrifna adressen var den riktiga.

— EN MÄSTARE BLAND FICKTJUFVAR. Vid en middag, som en af Rysslands storfurstar nyligen gaf för franske ambassadören, talade den senare bland annat vidt och bredt om den utmärkta skicklighet, som utvecklades af hans hemlands ficktjuflar.

— Låt vara att de äro ganska handliga i sitt yrke, svarade storfursten, men jag är öfvertygad om att Petersburgs "pickpockets" ändå äro ett strå hvassare.

Och då han såg ett misstroget leende spela omkring ambassadörens läppar, tillade han:

— Jag vill slå vad med er, att ni, innan ni reser er från bordet, skall vara af med er klocka eller något annat dyrbart föremål, som ni bär på er.

Gästen gick in på vadet och storfursten telefonerade till polischefen att sända honom den skickligaste ficktjuf, han dittills lagt vantarna på. Mannen i fråga skulle få fulla värdet af allt hvad han lyckades anektera och slippa straff.

Tjuften kom och ikläddes livré samt ställdes bland de öfriga betjenterna vid bordet. Storfursten tillsade honom att ge honom ett tecken, då han var färdig med stölden. Men tecknet lät vänta på sig, ty ambassadören, med hvars klocka det skulle experimenteras, var mycket vaksam och höll till yttermera visso handen på klockkettan, medan han konverserade med sina bordskamrater.

Slutligen fick storfursten signalen.

— Hur mycket är klockan, herr ambassadör?

Triumferande stack denne handen i västfickan och drog fram — en potatis — stället för klockan; Storfursten skrattsalvor! Deri förstås den bestulne själf instämde, ehuru något tillgjordt, ty sanningen att säga kände han sig betydligt stukad. För att döja sin förlägenhet skulle han taga sig en pris snus... hans guldsnusosa var borta! Vid närmare efterseende saknade han dessutom den dyrbara sigillring, han haft på fingret och slutligen den tandpetare af guld, som han alltid brukade bära hos sig i ett litet etui.

Under gästernas hejdlösa munterhet befalldes den tjufaktige betjenten att återställa de stulna sakerna, men storfurstens förvåning blef stor, då tjuften presenterade två fickur, två ringar, två snusdosor etc. Hans kejsrerliga höghet gjorde den upptäckten, att han själf blifvit föremål för betjentens operationer på samma gång som hans gäst.

FÖRENTA STATERNA.

— Låt bli att lura tjensteflickor. Den förut omtalte erkekanalen Frank Bergström i Chicago, Ills., som lurat flera svenska tjensteflickor på penningar, blef förliden vecka, sig till straff och andra till varnagel, sänd att andas landluft i Joliet under ett års tid.

— Upp till den 30 sistl. Oktober hade under årets lopp inom För. Staterna 46,030,000 bushels hvetet använts vid kreatursutfödningen, och ytterligare öfver 28,200,000 bushels torde-före årets slut på liknande sätt förbrukas.

— Experimenten med renafveln i Alaska ha till dato utfallit synnerligen gynnsamt. Den ursprunglige renhjorden har trivits utmärkt, och antalet djur i densamma uppgår nu till omkring 700. De läppar, som beledsagade djuren till Alaska, undervisa infödiga i djurens skötsel, och införandet dit af dem betraktas nu som en välsignelse för hela territoriet, ty icke blott lemnar renarne en sund och smaklig mat utan de äro äfven nästan oerfatta som dragare a snöfältet.

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN

(SCANDINAVIAN CANADIAN)
WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Den första och största Skandinaviska
tidning i hela Canada.

PRENUMERATIONSAGIFTEN,
som bör erläggas i förskott, är i
Canada och Förenta Staterna ett
år (postporto inberäknadt) 50 cents.

Till Skandinaviska länderna kostar
tidningen (postporto inberäknadt)
ett år \$1.00.

Korrespondenser och meddelanden,
som äro af allmänt intresse,
emottagas med tacksamhet.

Agenter för Skandinaviska Cana-
diensaren önskas öfverallt och
på alla platser i Amerika, der våra
länsmän finnas.

Penningar och bref bör sändas
till

C. H. LUNDGREN,
Månager.
SKANDINAVISKE CANADIENSAREN,
P. O. Box 642,
WINNIPEG, MANITOBA,
CANADA.

— En god jul tillönskas alla af
RED.

— På grund af tillståndande
julhelg utkommer vårt December
nummer den 22de i stället för den
30de dns.

— Vid den snarast tillståndande stora
valen komma sannolikt heta strider
att utkämpas båda partierna
emellan. Ett tvistsämne utgör
tulltariffen, och vilja vi derfor med
några få ord beröra denna fråga.

Alla först vi, att ett lands Re-
gering, den må vara Konservativ
eller Liberal, måste hafva inkom-
ster, för att kunna sköta landets
affärer och bevaka dess intressen.

Huru skola då dessa pengar an-
skaffas? Jo, genom en tulltariff,
eller och upptaxering, d. v. s. di-
rekt skatt. Då nu det liberala
partiet vill hafva bort tulltariffen,
så skulle således intet annat åter-
stå, än att pålägga folket skatt.

Hvilket skall anses vara bäst?
Låt oss taga ett exempel. En
jordbrukare, handverkare, eller
öfver hufvud taget den mindre be-
medlade behöfver, afven för att
leva godt, icke några lyxartiklar.
Den rike, för hvilken sådana ting
synas oundärliga, kan godt hafva
råd, att betala dem dyrt. Och
hvar är det som fördyrar dem?
Jo, tulltariffen: genom den infläta
medel, med hvilka Statens utgifter
skola betäckas. Det är således
klart, att den mindre bemedlade
får större utgifter genom att på-
läggas direkt skatt, än såsom nu,
indirekt. Ingen är väl så enfaldig,
att han vill betala mer än han be-
höfver. Vi finna det derfor helt
naturligt, att Skandinaverna stå
på det Konservativa partiets sida
vid de förestående valen, ty det lig-
ger ju i deras eget intresse.

— För att illustrera frihandels-
politiken i Sverige, meddelar tid-
ningen Wärmlandsberg under ru-
briken Jordbrukets räddning, följande:
Nu ändlingen sedan det så
länge gått utför för landbruksskä-
ringen, kommer man från frihand-
larslämpligt med räddningsplanen.

Man skall låta mjölka korna tre
gångar om dagen i stället för som-
ligtådes blott två. Så nu veta
herrar landbrukare det. Vinsten
af den tredje mjölkningen skall,
ellert samma visdoms ursprung,
bli 17 mill. 212,500 kronor. In-
tet knusel!

**MINNEN FÖR SKANDINAV-
ERNAS FÖRSTA TID I
WINNIPEG.**
(SAMLADE AF F. E. U.—M)

Vi veta ej om det skall kallas
bra eller illa, att Skandinaviska
föreningen gick sönder, ty ett godt
arbete var påbörjad, fastän det
utartade till dåligt sade nykter-
hetsvännerna, som då begynte blif-
va manstarka inom föreningen.
Nykterhetsvännernas sträfvan-
de möte mothugg, det kun-

de de ej annat än vänta, då man
taf i betraktande, att Lotelvärden
upplät lokalen gratis åt föreningen,
samt skänkte, den flera smärre sa-
ker till logerummets prydnad och
trefnad. Men hvad som skänktes
i lokalhyra och annat, påstodo nyk-
teristerna gick upp i kontanter för
spritvaror, förtärda på stället. Och
de hade nog rätt, ty de dagar före-
ningen hade sina möten, gjorde
värden goda affärer.

En söndring uppstod och två
passagerare kring kaptainen. Den
ölyckliga kista stod bredvid ho-
nom, och bland annat hade man
också der funnit en fotografi af
tvänne barn, ett af dessa dälliga
kort, som tagas af kringresande fo-
tografer. Men huru bar icke deras
utseende vittnesbörd om huru ofta
de blifvit framtagne för att i fa-
derens minne återkalla de kära dra-
gen! Och breven sedan! Det var
isynnerhet ett, som var nästan ut-
slitet i vinkningen, och då kaptainen
läste upp det, stockade sig röst-
nen flera gånger i halsen. Rörelsen ho-
tade att blifva honom öfvermåttig.

Brefvet var från hustrun och sluta-
de med orden: "Skynda dig hem!
Jag längtar så outslutligt. Det kom-
mer mig för, som om en olycka
väntade dig i det vilda, främman-
de land!"

Passagerarnes snyftningar voro
flera gånger nära att afbryta läs-
ningen. Om en stund tog kaptai-
nen till ordet:

— Det är ett gammalt bruk, att
när någon af manskapet faller öfver
bord, kamraterna hålla auktion på
hans kvarlätningskap. Det har gått
denne stackars man illa. Han sök-
te i öfre staterna lyckan för sig och
de sina och fann den efter årslånga
mödor, för att på en gång förlora
deras frukter. Hans död skall jag
i laga ordning rapportera, men på
eder beror, hvad jag mera får att
redogöra för. Vi ropa först upp
hans depositionsbevis.

Buden stego raskt. Snart slogs
det för 150 dollars. Det var en
gammal guldgräfvare i smutsig
skinntroja som stannade för högsta
budet. Han lade tre 50-dollar-
stycken i guld i skylighet och sade
med djup basröst:

— Forslår inte—kaptainen—låt
lappen gå upp igen!

Så började buden på nytt. Den
ene bjöd öfver den andre, och till
sist sade kaptainen:

— Stopp! Auktionen är slut!
Jag har fått in 2000 dollars. Kom-
mer han inte sjelf hem, så skall åt-
minstone den stackars karlens ar-
betsörtjenst inte gå förlorad för
hustru och barn.

HVARJEHANDÅ.

Svårt begge delarne. När den
svenska arméfördelningen 1848
skulle sändas till Danmark, för att,
som man trodde, taga del i dess
strid mot tyskarne. Uf general
Carl Gustaf Löwenhjelm nämnd till
dess högste chef. Han var tillika
generalbefälhafvare för 3dje mili-
tärdistriktet och höll före aftaget
en särskild mönstring med Verm-
lands regemente, som var honom
närmast kärt och der han zände
hvar man.

Det fanns i detta samna en gam-
mal rotesoldat med namnet Kula,
om hvars förmåga att uthärda ett
fälttågs strapatsar väl kunde hysas
efogade tvifvelsmål.

— Nå Kula, din attan tusan (etc.
etc.), sporde Löwenhjelm, rytande
men faderlig, hvilketdera vill du
helst, gå ut i kriget eller sitta hem-
ma med käringen?

— Gud bevara general'n, svara-
de Kula, det är svårt begge delarne,
men jag vill icke dö, så jag vill
sittas i min käring.

Säkert kännetecken. "Nå hur
tycker du om min hustrus port-
rätt?"
"Mycket bra. Det måtte vara
en ögonblicksfotografi."
"Hvaraf inser du det?"
"Hon håller ju munnen sluten."

hur flitigt personalen sitter böjd
öfver de stora böckerna. Han ser
de massiva hvalfven, som gömma
de många kontanterna, valutorna
och värdesakerna, och genom jern-
dörrar, som stå på glänt, kan han
se säck vid säck med guld. Ett
par äro öppnade, och den verld-
sherskande metallens glans träffar
hans öga. En af expedierarna kom-
mer bort, men mannen vet icke
rätt, hur han skall framställa sitt
ärende.

— När "Den gyllene engeln" gått
kan jag väl inte komma till Fran-
cisco för än i morgon?
— Nej, det kan ni inte.
— Det var illa det, för jag skulle
rost hem. Jag har fått skrapat
ihop en smula och vet inte, hvar
jag skall göra af pengarne. Jag
är rädd för att bära dem på mig.
— Ni vil kanske deponera dem?
— Deponera, ja, så hette det. Ja
visst, för jag ville gerna ha mina
styfrar innanför lås och rigel.

Det gick för sig lätt nog. Expe-
ditören visade honom till ett inre
rum der han öfverrakt kunde få
draga fram sin skatt. Denna var
naturligtvis gömd så långt in på
kroppen som möjligt.

Hans guld blef vägt, och han
fick ett depositionsbevis på 2,000
dollars. Han tittade på det mång-
färgade papperet. Skulle denna
lilla lapp vara värd lika mycket
som hans med så oerbörda försä-
kelsar, så mycket slit och släp sam-
lade skatt? Men så kastade han
en blick omkring sig. Huru soligt
och imponerande såg icke allting
ut!

— Ack ja — utbrast han. — Nu
kan jag i lugn och ro äta och gå
till hvila. Men herre gud, hvad
det käns oroligt att vara rik!

Nästa förmiddag begaf han sig
till banklokalen. Men hvad betyd-
de denna oerhörda folkskokning,
dessa skrån, dessa vilda förbannel-
ser! Porten till den palatiska
bankbyggnaden var stängd och på
densamma var uppspikadt ett väl-
digt plakat, på hvilket stod att lä-
sa: "Betalingarne inställda. Ban-
ken stängd."

Det var just vid tidpunkten för
den stora 3-dagars-krachen år 1887,
som tvingade så många kaliforni-
ska banker att stoppa. Den stack-
ars arbetaren stod mållös af häp-
nad och fasa. Det fatala plaka-
tets ord voro begrafningsformulä-
ret till hans lyckas jordande. Tala
kunde han icke, och han lyssnade
till de vilda förbannelserna rundt
omkring sig som en automat.

Men hem skulle han. Det ringde
och susade för hans öron, men ge-
nom allt det yttre bullret och den
inre fasan trängde sig detta enda
rediga begrepp, "hej, hem," fram
med oemotståndlig kraft. Men
han skulle komma till de sina tom-
hänt, fattig, utblottad! Det fick
ej hjälpa. Hem, hem, afven om
hän skulle komma tomhänt. Han
tog hyra ombord på en ångare som
gick på Hongkong. Der kunde nog
annan hyra fås, och så kunde man
komma hem till sitt land igen. Men
julen fingo de kära, som han lemt,
fira ensamma.

Så blef det julafton på Stilla
Oceanen. Ångaren gick långsamt,
ty tjockan var så tät, att man icke
kunde se en skeppslängd framför
sig, men plötsligt ringde telegra-
fen. "Stopp och back!" kommande-
rades. Matroserna sprung o af och
an och en räddningsbåt firades ned.
Den gaf till ett doft ljud, då den
sattes i vattnet.

Hafvet låg ganska stilla. Man
hörde blott åralagen af båten, som
försvunnit i dimman. Men på en
gång ljöd ett skri. Matrosernas
"halla!" besvarade detta samna. Ögon-
blicket efter strök räddningsbåten
ut efter ångarens sida.

— Vi hafva icke funnit honom!
— Sök bättre!
— Ånyo ljödo räddningsbåten af
slag, men något vägledande skri
förmågs ej vidare. Efter en half
timmas förlopp vände båten tillba-
ka, tjockan hade blifvit allt tätare,
men då manskapet ropades upp,

saknades Kalifornia-mannen. Han
hade "fallit" öfver bord. Båten
hissades upp på fartygets sida. Te-
legrafern ljöd på nytt igen och den
våldiga propellern dref snart oca-
nångångens mörka massa fram ge-
nom dimman.

Men på juldagsmorgonen hade
tjockan skingrat sig. Öfver Stilla
Oceanens vida yta strålade solen
klar och lifgifvande. Vädret var
härligt.

Klockan 9 samlades manskap och
passagerare kring kaptainen. Den
ölyckliga kista stod bredvid ho-
nom, och bland annat hade man
också der funnit en fotografi af
tvänne barn, ett af dessa dälliga
kort, som tagas af kringresande fo-
tografer. Men huru bar icke deras
utseende vittnesbörd om huru ofta
de blifvit framtagne för att i fa-
derens minne återkalla de kära dra-
gen! Och breven sedan! Det var
isynnerhet ett, som var nästan ut-
slitet i vinkningen, och då kaptainen
läste upp det, stockade sig röst-
nen flera gånger i halsen. Rörelsen ho-
tade att blifva honom öfvermåttig.

Brefvet var från hustrun och sluta-
de med orden: "Skynda dig hem!
Jag längtar så outslutligt. Det kom-
mer mig för, som om en olycka
väntade dig i det vilda, främman-
de land!"

Passagerarnes snyftningar voro
flera gånger nära att afbryta läs-
ningen. Om en stund tog kaptai-
nen till ordet:

— Det är ett gammalt bruk, att
när någon af manskapet faller öfver
bord, kamraterna hålla auktion på
hans kvarlätningskap. Det har gått
denne stackars man illa. Han sök-
te i öfre staterna lyckan för sig och
de sina och fann den efter årslånga
mödor, för att på en gång förlora
deras frukter. Hans död skall jag
i laga ordning rapportera, men på
eder beror, hvad jag mera får att
redogöra för. Vi ropa först upp
hans depositionsbevis.

Buden stego raskt. Snart slogs
det för 150 dollars. Det var en
gammal guldgräfvare i smutsig
skinntroja som stannade för högsta
budet. Han lade tre 50-dollar-
stycken i guld i skylighet och sade
med djup basröst:

— Forslår inte—kaptainen—låt
lappen gå upp igen!

Så började buden på nytt. Den
ene bjöd öfver den andre, och till
sist sade kaptainen:

— Stopp! Auktionen är slut!
Jag har fått in 2000 dollars. Kom-
mer han inte sjelf hem, så skall åt-
minstone den stackars karlens ar-
betsörtjenst inte gå förlorad för
hustru och barn.

C. H. Robinson
rekommenderar sig hos den Skan-
dinaviska allmänheten med ett
första klassens

HYRUSKVERK.
22 och 24 Jemina str.,—Winnipeg.
Efter 1856-1861-års

A. J. Smale & Co.,
— 558 MAIN ST. —
Hörnet af Rupert st., — WINNIPEG.

Alla slags HERR- och DAM SKO-
DON till ytterst låga priser. Prima
varor. Gör oss ett besök och öfver-
tyga eder om våra goda varor och
låga priser.

J. H. Dawson,
570 MAIN STREET.
Frukt, konfektyrer, ice cream
och ostron. Middagar och super
serveras.

WISCONSIN CENTRAL LINES
LATEST TIME CARD.
TWO FAST TRAINS DAILY,
between
ST. PAUL, MINNEAPOLIS
and
CHICAGO, MILWAUKEE

and all points in Wisconsin, making
connection a Chicago with all lines
running East and South.
Tickets sold and baggage checked through
to all points in the United States and
Canada.

For full information regarding Routes,
Rates, Maps, Folders etc. address your
nearest ticket agent or J. A. C. Pond,
Gen. Pass and Ticket Agent, Milwaukee,
Wis.

Walter Pulford,
APOTEKARE.
560 MAIN STR., WINNIPEG.
OBS! Order från landsorten
expedieras skyndsamt.

Denna Tidning
är tryckt hos **NORDWESTEN
PUBLISHING CO.,** hörnet af Mc
Dermott och Arthur street, Winni-
peg. All Skandinavisk tryckning
utföres fört, väl och billigt.

A. HALLONQVIST,
325 LOGAN AVENUE,
WINNIPEG, MANITOBA, CANADA
är CANADAS GENERAL-AGENT för

**LUNDIN'S JUNIPER-ADE
ENBÄRS DRICKA**

5 Gallons eller 125 Glas för 25 Cents.
Af Lundin & Co.'s kondenserade Enbärsdricka kan man bereda ett välsmakande och helso-
amt dricka. Den verkar blodrenande och stärkande och har visat sig vara ett utmärkt
botemedel mot reumatism, vattensot och flera andra sjukdomar, som bestå i magen, levern
och njurarna. Fritt från alkohol, är det framför allt en utmärkt dricka för nykterhetsvänner.
En flaskas pris kostar 25 cts., deraf kan man lyra 5 gallons, 6 v. s. 125 glas dricka.
Agenter öfverallt. God provision lemnas. Agentvika skänkas fritt på begäran.
En luggen agent finnes på Eder plats, så vänd eder till Eder groccerian, och han
skallar eder sirup, eller sänd oss 25 cents i silver eller i dollar i papper, och vi sända eder
genast 1 eller 4 flaskor. Trade Mark registered in U. S. Patent Office.
LUNDIN & CO., 7 & 9 S. Jefferson St., Chicago, Ill.

Dr. Nelson,
CORNER WASHINGTON AND THIRD AVE'S SOUTH,
MINNEAPOLIS, — — — MINN.

Efter 25 års Sjukhus- och Privatpraktik är jag i stånd att
garantera fullständig bot af kroniska och giftiga sjukdomar i
blodet, halsen, njurarna, blåsan och angriande organ.

Katarrh. — Det är ett erkändt faktum, bevisadt genom
obduktioner, att tuberkler i lungorna hafva
blifvit belade genom naturliga orsaker. Her mycket naturligare är det då ej
att katarrh och påhvarjande lungor kan botas genom klock och vetenskaplig
behandling. Dr. Nelson är så öfvertygad och realistisk af hans nya behand-
lingsmetod, att han erbjuder FRIA FÖRSÖK.

Nervös, kropsell och organisk svaghet, onda åningar
och osärlig kraftutövning, för tidigt förfall
och brist på själfkontroll, dåligt minne, hjerterappning, ånare i maget,
Blekar för ÖRONEN, rygning för ÖRONEN, KATARRH, påhvarjande
LUNGSOT och hvarje slags öfrömsenhet, som förtvilar blifvet för såväl
unga som gamla, botas hastigt och för alltid.

SALE.
Tenders will be received by the Department
of the Interior, up to the 15th day
of January, 1895, for the purchase in
whole or in part of the following lands
at Shoal Lake, Manitoba formerly re-
served for Mounted Police purposes, to-
gether with the buildings and other im-
provements thereon, viz.:
East 1/2 Section 16, Township 16, Rge.
23 West 1st Meridian; NW 1/4 Section 18,
Township 16, Range 23 West 1st Meri-
dian; NW 1/4 Section 19, Township 16,
Range 23 West 1st Meridian; L. S. 4, 5
and 6 of Section 19, Township 16, Rge.
23 West 1st Meridian; SW 1/4 Section 22,
Township 16, Range 23 West 1st Meri-
dian; E 1/2 Section 24, Township 16,
Range 24 1st Meridian; S 1/2 Section 27,
Township 16, Range 24 West 1st Meri-
dian, containing about 1492 acres more
or less.

Each tender must be accompanied by
an accepted cheque on a chartered Bank
for not less than one-quarter of the
amount offered, the balance being pay-
able in three equal annual instalments
with interest at 6 per cent on the un-
paid balance.

No tender by telegraph will be enter-
tained. The highest or any tender not
necessarily accepted.

By order
JOHN R. HALL,
Secretary.
dian, containing about 1,492 acres more
or less.

**Fotografi-Kort!!
Kabinettskort!
AMER. ART GALLERY,
574 1/2 MAIN ST., WINNIPEG.
MRS. R. E. CARR.**

För PENGARS FÖRSÄNDANDE
samt af KÖP AF BILJETTER till
och från

**SVERIGE,
NORGE,
DANMARK och
FINLAND**

bör man icke vända sig till någon
annan än till

C. H. LUNDGREN,
300 Patrick St., Winnipeg, Man
Alla förfrågningar besvaras pr
omgående.

A. HALLONQVIST,
325 LOGAN AVENUE,
WINNIPEG, MANITOBA, CANADA
är CANADAS GENERAL-AGENT för

**LUNDIN'S JUNIPER-ADE
ENBÄRS DRICKA**

5 Gallons eller 125 Glas för 25 Cents.
Af Lundin & Co.'s kondenserade Enbärsdricka kan man bereda ett välsmakande och helso-
amt dricka. Den verkar blodrenande och stärkande och har visat sig vara ett utmärkt
botemedel mot reumatism, vattensot och flera andra sjukdomar, som bestå i magen, levern
och njurarna. Fritt från alkohol, är det framför allt en utmärkt dricka för nykterhetsvänner.
En flaskas pris kostar 25 cts., deraf kan man lyra 5 gallons, 6 v. s. 125 glas dricka.
Agenter öfverallt. God provision lemnas. Agentvika skänkas fritt på begäran.
En luggen agent finnes på Eder plats, så vänd eder till Eder groccerian, och han
skallar eder sirup, eller sänd oss 25 cents i silver eller i dollar i papper, och vi sända eder
genast 1 eller 4 flaskor. Trade Mark registered in U. S. Patent Office.
LUNDIN & CO., 7 & 9 S. Jefferson St., Chicago, Ill.

Dr. Nelson,
CORNER WASHINGTON AND THIRD AVE'S SOUTH,
MINNEAPOLIS, — — — MINN.

Efter 25 års Sjukhus- och Privatpraktik är jag i stånd att
garantera fullständig bot af kroniska och giftiga sjukdomar i
blodet, halsen, njurarna, blåsan och angriande organ.

Katarrh. — Det är ett erkändt faktum, bevisadt genom
obduktioner, att tuberkler i lungorna hafva
blifvit belade genom naturliga orsaker. Her mycket naturligare är det då ej
att katarrh och påhvarjande lungor kan botas genom klock och vetenskaplig
behandling. Dr. Nelson är så öfvertygad och realistisk af hans nya behand-
lingsmetod, att han erbjuder FRIA FÖRSÖK.

Nervös, kropsell och organisk svaghet, onda åningar
och osärlig kraftutövning, för tidigt förfall
och brist på själfkontroll, dåligt minne, hjerterappning, ånare i maget,
Blekar för ÖRONEN, rygning för ÖRONEN, KATARRH, påhvarjande
LUNGSOT och hvarje slags öfrömsenhet, som förtvilar blifvet för såväl
unga som gamla, botas hastigt och för alltid.

Blod- och Hudsjukdomar
af elektarad karaktär, Syphilis, hvors flöjder kro af ryansveida, strivas
fullständigt ur systemet utan beagande af cykalisfen.

LOCK HOSPITAL

Den största och bästa sjukhuset i hela Canada.
Sjukhuset är utrustadt med alla de senaste
metoder och är under ledning af en af de
bästa läkarna i världen. Sjukhuset är öppet
för alla sjukdomar, och är utrustadt för
att behandla alla slags sjukdomar, som
kräver en lång och kostbar behandling.
Sjukhuset är öppet för alla klasser af
samt för alla slags sjukdomar, som
kräver en lång och kostbar behandling.
Sjukhuset är öppet för alla klasser af
samt för alla slags sjukdomar, som
kräver en lång och kostbar behandling.

FRITT! En af Dr. Nelsons utmärkta böcker, "Fakta för de lidande" (för män
patienten kan sjelf beskrifva och fatta sin sjukdom och genom hvilken ett person-
ligt besök i många fall undvikas, sändes fritt till hvar och en som insänder sitt
namn och tydlig adress jemte 4 cents i frimärken.

akta Er för doktors runnare, hvilka erhålla hälften patienternas
betalning.

EN JULKLAPP.

Han borde egentligen ha varit gift för länge sedan, kunnat vårdas och omhuldas af en trogen maka och känna sig föryngrad vid anblicken af små bätningar med blonda lockar och ögon blå, som velat rida ranka på bästa pappas knä — men nu var det inte på det viset, ty han var, trots sina goda inkomster, ungkarl, gammal inbiten ungkarl, som ej precis föraktade dock hyste en viss respekt för familjelivets behag. Och nu var det jul-lufton.

Han hade ej haft någon aptit till middagen, fastän Lotta, hans nya, ungdomliga hushållerska, serverat honom friskt saltsjölake med sval-lande lever till. Sedan hade han lagt sig till att studera jul-litteraturen, drunknat i den samma och in-somnat. Nu var klockan slagen 6 och han hade vaknat till besinnig-öfver sitt tomma och glädjefattiga lif. På de der helgdagskvällarne kännes det mest. Han var bort-bjuden på minst tjugu ställen, men hade öfver allt lemnat återbud, icke af ekonomiska skäl, som i de flesta fall tvinga ungkarlar med liten sassa att afstå från en jul-fest-bjudning, emedan deras börs ej tillåter dem att uppträda comme il faut och slösa med julpresent-er och emedan deras visserligen ej falska ambition förbjude dem att ta emot och ej ge tillbaka, men hans skäl var den gamla ungkarl-stelheten i ledgångarne, som omöj-liggör ett uppsluppet aktivt deltagande i en yster slängpolskakring-granen eller en ohejdad långdans-ur rum och i rum och kanske kök med. På någon restaurang ville han ej gå. De flesta voro ju stäng-da, och om han syntes på en som var öppen, skulle folket taga ho-nom för en kall egoist, som utstött sig själf ur familjelivet.

"Hvad skall jag hitta på att drä-pa tiden med?" mumlade han för sig själf. "Om jag rent utaf skulle ta och lägga en patience och se ef-ter om jag får någon julklapp?" Han blandade korten, lade hvarje hög så omsorgsfullt som om han förseglat värdefulla aktier och bör-jade räkna och ta upp ur talong-ens. Han hade hunnit till patien-cens slut och nu berodde det på de sista korten.

"Spader och inga va' der. Klöfver, det fins, det betyder lycka. Ruter, nej. Nå fins det nu en hjertes, så går den ut. Ta mej sjutton ligger inte hjertes dam i botten! Den går verkligen ut."

"Ska kammarrådet gå ut?" frå-gade Lotta, som småskrattade åt monologen.

"Nej, det har jag inte tänkt på, i synnerhet som jag efter kortens spådning kan vänta mig julklapp, men hvarifrån vet jag ej."

"Åh, kammarrådet har tillräck-ligt många goda vänner för att ej bli bortglömd på en dag som den-na."

"Säg inte det! De borde snart vara räknade. Största delen af de verkliga ligger på Nya kyrkogår-den och har således laga förhinder att personligen besöka mig, andra tycka att jag är en sådan tvärbygg, så att de ej vilja gå. bort ett vän-ligt och uppmanande ord på mig och andra tycka att jag är för gam-mal."

"Hvilka andra skulle det vara?" "Det är det samma. Det är bara vid de här helgerna jag tänker på dem. Hur det är så käns det allt lite kusligt att gå så här och stöta ensam i en våning på fem rum och kök."

"Så aldeles ensam är väl kam-marrådet inte ändå. Jag går ju och stöter med. Ursakta min fri-språkighet."

"Prata Lotta gerna, jag hör på." "Prata är inte min svaga sida, handla tycker jag är bättre."

"Det inte dumt sagt, det."

"Då får jag ju också bona om kammarrådet i sin ensamhet som jag vill!"

"Fanken, hvad hon har för vin-nande och intagande sätt i jemfö-relse med min förra drake, som

höll på att ge mig guldsot på halsen, innan doktorn ordinerade att hon burdus skulle flytta, så vida jag sa'te värde på min hals," tänkte han och tog sig en afrikare i smyg på hennes friska hy och groparne i de fylliga kinderna. "Jag begri-per inte, hvar jag har haft mina ögon, som ej uppmärksammat detta forut."

"Se här är julpipan stoppad," sade hon med ett ömt tonfall. "Åh jag ber" och han blef förlä-gen på gamla dar, fastän han kände att den var aldeles för löst stoppad.

"Och nu lagar jag till en riktigt finfin ägggodty med två äggulor i och kammarrådet skall bli så nöjd och belåten som min förra herre, major Dunder, då han gjorde rege-mentspastorn till jan sju gånger å rad."

"Hvad för så? Förstår Lotta sig på bräspel?" "Mätte val det, som fick dunka hela förmiddagarne med majorn, då pastorn skötte själavården."

"Hvilken upptäckt!" lit han med förnöjd min undfalla sig. "Ja, det vill säga, ibland spelade vi piquet eller virella."

"Virella! Nej, hvad säger Lotta? Virella! Herre gud, det var inte i går, det! La' ni bort en hög då? Eller spelte ni bara med tre fär-gar?" "Nej, vi la' bort en hög."

"Ja det är nästan piffigare det, för då vet man inte riktigt hvar man har hvarandra. Var snäll, lilla Lotta, och tag ner jettonlådan från chifoniern. Den här patieceleken duger ej. Hvilka egenskaper be-sitter ej denna qvinna?"

"Väntar kammarrådet främman-de?" "Nej, nej, nej, jag vill bara se efter att kortena inte ä' märkta."

"Var så god, här är lådan. Och nu ska jag i köket och rusta. Men lofva mig en sak, snälla kammarrådet."

"För all del, med största nöje." "Öppna inte dörrarne till sal'n för än jag säger till. Jag vill ger-na bereda kammarrådet en liten öfverraskning."

"Jag är inte alls nyfiken af mig." "Hon gick. Han var ensam."

"Hon kan spela virella," var hans första tanke. "Bara hon inte grä-lar i spel!"

Sedan doka bilder upp från hans barndoms värld. Pappa, mamma, syskon, julgran, men framför allt julklappskorgen — hvad man var nyfiken på den! Man frässade på öfverraskningar, klappade på låsta dörrar och spejade i nyckelhål. Det är dumt att bli gammal. Men hon har ju lofvat mig en öfverraskning. Om man skulle våga en liten glutt i nyckelhålet?

Han vågade den så gammal han var. "Jag förstår inte det här riktigt, Det skimrar för ögonen och luktar luttsk värre än på ett laborator-ium. Ja, ja saken må ha sin gång. Sakert är att jag är lite nyfiken, och när jag tänker rätt efter, så tar jag väl på mig bonjourn i stället för nattrocken. Någon uppmärk-samhet måste också jag visa, inte för det att jag gör toalet till min hushållerska — och han kammade sig en fin bena med lugg i pannan — men för hennes välvilja och fin-känsighet" — och han fuktade roekuppslagen med luktvattnen.

"Kära, kära Lotta, hvad vill allt det här säga?" frågade han då han med vederbörligt tillstånd och fejad och putsad lik en främmande gäst inträdde i sin egen sal och såg en liten smakfullt prydd julgran lysa på bordet och ett paket framför den samma. "Det är för mycken uppmärksamhet. Vi ha ju inga barn," tillade han i distraktion.

"Fattas bara det," skrattade Lot-ta med ett skälmskt leende. "Ja, förstå mig rätt, jag menade blott att det saknas barn för att njuta af denna fröjd."

"Nu ska kammarrådet ta' ska-dan igen från middagen och göra heder åt berntskan, ty det är inte vanligt luttsk!"

"Jag ber tusen gånger, men inte kan jag äta ensam på julafton. Vårdinna måste det finnas i ett väl ordnad hem. Och hvem är när-mare dertill än fröken Lotta?"

Det är dagens rena sanning att han sa' fröken i förbifarten och att hon rodnade.

Hur det blef, så satt fröken Lot-ta snart vid hans sida, och det var han som serverade henne och inte hon honom. Han var så artig och het om öronen som en klockarkatt och till gröten gjorde han vågade poetiska men erotiska rim, som gingo på giftas och hon kittlade honom med facktermer ur virella-språket, så att han snart var beredd på ett "begär". Hade hans läkare blifvit vittne till den eldiga glän-gen i hans annars så lugna, pedan-tiska ögon, så är tu tal om, huru-vida ej denne i sin välmening till följd af en vetenskaplig diagnos satt honom en spansk fluga i nacken för att dra. Men nu var han ensam med föremålet, och det var en lycka för honom och henne också.

"Nu må vi se hvilken julklapp, som korten spådde mig," sade han och monstade paketet. "Det är fruntimmersstil, så att någon från kollegium kan det svårigen vara. Lacket luktar parfym. Nej men se, ett par broderade koflor med hjerta och pil på folbladet! Hvem kan det vara ifrån?"

Hon bara log. "Kära Lotta, jag riktigt skäms. Hvad ska jag ge då? Tack, tack!" Han gaf henne sin hand och den behöll hon för lifvet.

I qväll sitta de vid samma bord, och barnen, som fattades, finnas nu i några upplagor, saltsjölaken med levern har visserligen fått vika för gädda med rifven pepparrot, bonjourn får ej uttränga nattrocken, luktvattnet på roekuppsla-gen är antikerad vara och de eroti-ska rimmen bära en mera allvar-lig regel, men de älska hvarandra och glädjas åt sina små barn — kunde de begära någon bättre jul-klapp?

UTLANDET.

SVERIGE.

— Ett pastorat nära 300 är inom samma slägt. Kristdala pastorat i Linköpings stift har under snart 300 år gått så att säga i arf inom samma prestslägt. År 1598 blef Nikolaus Christoferi Duræus pastor i Kristdala, hvilket pastorat bibehöll sig i Duræuslägten till 1708, då Johannes Bartoldi Duræus efter-trädde af sin svärson Olaus Meur-ling. Vid sin död 1738 efterträ-des han af sin yngste son, Per Meurling (släkten härstammar från Mörlands socken). Denne efter-trädde 1794 af sin yngsta son, hvars namn äfven var Per Meur-ling, hvilken 1826 efterträdde af sin yngsta son Carl Meurling, som 1873 också efterträdde af sin yngsta son, nuvarande kyrkoherden Charodotes Meurling.

— Ett lifligt "meningsutbyte" utspann sig härömdagen mellan två åboar i Hackås, af hvilka den ene rifvit med ett stängsel för den andre, hvarpå han för härs och tvärs öfver grannens egor. I het-tan bet den ene sin trätbroder — i näsan, omtalar Jemtlandsposten.

— Spritbuteljer i underkjolen. Ett mera ovanligt sätt att insmugg-la spritvaror har nyligen praktiserats här. För någon tid sedan an-hölls nämligen af tullbetjeningen derstädes en från Danmark ankom-mande qvinsperson, som vid visita-tion befanns innehafva 14 liter spritvaror, dels brännvin, dels kon-jak, hvilka hon sökte insmuggla. Buteljerna voro anbringta i en sär-skildt för ändamålet sydd under-kjöl med fickor för hvarje butelj.

— Ungkarlarne hotas i Norr-köping, ett allvarsamttentat för-beredes mot deras frihet. Rundt om i staden, äfven i utkänterna, är nämligen under bildande en hem-

lighetsfull fruntimmersliga, som har för afsigt att i samlad trupp rikta sina anfall mot allt hvad ungkarlar heter. De farliga amazoner-na akta sig dock visligen att kämpa i öppen strid med blanka vapen, utan under de mest förbindliga le-enden locka de hvarje ungkarl att, sedan han lemnat en ringa skärf (1:50) bevista deras möten, och der spinna de sedan sina listiga ränker och lemna ej sitt offer, förr åu det är ohjelpigt fast. Ligans namn är — "Sista försöket".

NORGE. — Högerseger i Töns-berg. Högern har vid valmansvalet erhållit 355 och venstern 215 röster.

Med Tönbervsvalstareo de norska elektorsvalen nu avslutade och den långvariga hetsiga valkampen till ända. Partiställningen på nästa storting blir sålunda 59 venstermän mot 55 högermän och moderat. Då i förra stortinget venstern mön-strade 64 och högern endast 50 man, så visar valresultatet, att venstern till de allierade förlorat 5 platser, hvarigenom den radikala majoriteten nedgått från 14 till 4. De radikala återvända sålunda till tinget såsom ett försvagadt parti.

— Ensamslagning af Thing-valla och Scandia linierna lär hafva försiggått, så att hädanefter regel-bunden kommunikation med Skan-dinavien kommer att ega rum hvarje vecka.

EN KLAGOSUKK. (Kinesiska.)

Från den tjugfjerde har ja drajt äck släppt för ett knappt guss län. Gu' vet hvar Komitionsfrun tåjt denn hära svåra platsen från ... Ty här ä' bara Käx äck Gräl från Märren titt tills säna qväll!

Hvar Märren före Kläckan Ätta ja' måste gå ur sengen Opp äck tjila som en liten Rätta til Bagarns efter brö till dapp senn ska Ja' sätta 'Hurrn' på. — De ä' så man kan gå utä'.

A vattenledningen den sätter så Fasigt långt ifrån min spis. De ä' så ja' av ilska spritter när ja' ska Dit på någe' vis. ... sänt Nöt den Inschenjören är, såm Bygger köken si så der.

Förrexten så ä' de en Häla, såm ej Kan göras någe' Ä! ... Tänk Härskape di ä' så snåla, att Der ej ens finns en trymä. Ä Kämer Farnand hit i stöke, så — för han se Jag bor i köke ...

Näj, redan efter åtta Dagar så ä' ja' trött så det försär äck ä' de så mitt Härskap Klagar så tror ja' Ätt ja tar ä' går ... ä hushålls Plats på vekka tar hos någon ung äck trevlig Kar!

TJO. LIT. LA. HA.

ETT SIKERT TEKEN. Köksan, som får ett anfall af hjertklappning, då hon går på gatan! "Åh, så mitt hjerta slår! Det måste finnas en kasern här i närheten."

SLAGFÄRDIG. "Alltid vill du va-ra klokare än jag!" "Nå, det måtte väl vara en blyg-sam önskan!"

I MENAGERIET. Förevisaren: "Har ha vi den stora bosormen, som vanligen slukar ett helt svin till frukost. Inte så nära, herrn, om jag får be!"

BREFLADE.

Syster Lovis, Taddelby. — Led-samt nog är det icke rum för bref-venn denna gång, men gömdt är icke glömdt.

CHEAP WINTER EXCURSIONS VIA Northern Pacific RAILROAD.

MANITOBA TO ONTARIO AND QUEBEC

[Points west of Montreal.] \$40 Round Trip \$40

To all points east of Montreal in QUEBEC, NEW BRUNSWICK and NOVA SCOTIA at correspondingly low rates.

TICKETS ON SALE NOV. 20. TO DEC. 31. GOOD FOR THREE MONTHS.

Extensions granted on payment of a small additional sum. Stop-over Privileges in Each Direction.

SUPERB EQUIPMENT. CLOSE CONNECTIONS. CHOICE OF ROUTES.

Pullman and Dining Cars and magnificent day coaches on all trains; also Pullman Upholstered Tourist sleepers, for the convenience of excursionists, every Tuesday in December, making direct connection at St. Paul and Chicago.

All Baggage checked through without examination.

For further information call on H. J. BELCH, Ticket Agent, 486 Main St., Winnipeg. H. SWINFRD, General Agent, Winnipeg. CHAS. S. FEE, Gen. Passenger and Ticket Agent, St. Paul.

HUFVUD BANAN.

Table with columns: St. Paul, Ex. dagl., Mil fr. n. Winnipeg, STATIONER, Mil fr. n. Winnipeg, Ex. dagl.

MORRIS-BRANDON BANAN.

Table with columns: St. Paul, Ex. dagl., Mil fr. n. Winnipeg, STATIONER, Mil fr. n. Winnipeg, Ex. dagl.

PORTAGE LA PRAIRIE BANAN.

Table with columns: St. Paul, Ex. dagl., Mil fr. n. Winnipeg, STATIONER, Mil fr. n. Winnipeg, Ex. dagl.

WEBSTER'S INTERNATIONAL DICTIONARY

Webster's International Dictionary. Ten years were spent revising, 100 editors employed, and over \$300,000 expended. Everybody should own this Dictionary. It answers all questions concerning the history, spelling, pronunciation, and meaning of words.

A Library in Itself. It also gives the facts often wanted concerning eminent persons, ancient and modern; noted cities, towns, and natural features of the globe; translation of foreign quotations, words, phrases, and proverbs, etc., etc., etc.

This Work is Invaluable in the household, and to the teacher, scholar, professional man, and self-educator.

The Globe, Toronto, says: "The new Dictionary is the best book of its kind in the English language. For every family, the numbers of which have mastered the art of reading, its purchase will prove a profitable investment."

The Times, Hamilton, says: "It may well be pronounced the best working dictionary and the cheapest book in the world, and should be in every school and family in Canada. Have your bookseller show it to you."

C. & C. Merriam Co., Publishers, Springfield, Mass., U.S.A. Do not buy cheap photogenic copies of this dictionary.

HOMELAND. Alla med jemna oade sektioner af Manitoba eller Nordv. ern (undantagandes 8000) icke redan blifvit upptagna, bestämda till bränslor-lotter för byggarne eller för andra ändamål, kunna upptagas af en hvar person eller hufvud för familj äfven af egift manlig person, fyld 18 år. Hvar och en får en quart sektion af mer eller mindre 160 acres eller 128 sv. tunnland.

INSKRIFNINGEN kan göras personligen på närmast landkontor, till hvilket landet, som man önskar upptaga, är beläget, eller, om byggarne så föredrager, må han efter ansökan till antingen Inrikes Ministern i Ottawa eller Regeringens Land Commissionär Winnipeg befullmäktiga någon person, att i hans namn förrätta inskrifningen. Dervid erlagges en afgift af 10 dollars (omkring 37 kronor). Skulle landet förut varit upptaget och öfvergifvits, så erlagges ytterligare en afgift af 10 dollars för inspektions och kanselleringsavgifter.

SKULDIGHETERNA kunna, enligt nu gällande hometeadlag förgöras, då nedanstående villkor:

De års odling och bosättning under hvilken tid nybyggaren icke må vara frånvarande längre än månader något år, vid förlust af sin rättighet till landet.

ANSKAN OM FASTBREF kan göras hos närmaste landagent eller hos hvem som helst hometeadinspektör.

Sex månaders notis måste skriftligen inlämnas till Regeringens Land Commissionär, om nybyggarens önskan att ingifva ansökan om faste bref. När ansökan om fastebref inlämnas, betalas en afgift af \$5.00.

UNDERRÄTTELSE erhålla nyankomna emigranter vid hvarje Dominion Lands Kontor i Manitoba eller Nordvest Territorier angående de land, som äro öppna för nybyggen, och lemna deravrande tjänstemän kostnadsfritt råd och anvisning å passande land.

Fullständiga underrättelser angående land-, timmer-, kol- och mineralager, såväl kopior af dessa lagar som också om Regeringens landem i om jernbanenätet i British Columbia, erhållas efter ansökan till Sekretäran för Inrikes Departementet, Ottawa, Regeringens Land Commissionär, Winnipeg, Manitoba, eller hos en hvar af Regeringens Land Agenter i Manitoba och Nord Vest Territorier.

A. M. DUNNAN, Vice Inrikes Ministern.

STOR PRISNEDSÄTTNING.

Canada - Pacific - Jernvägens - Land säljas nu för 25% till 33% billigare än förut. Allt land vesto' om 84je meridianen säljes för \$3.00 pr acre.

CANADA - PACIFIC - JERNVÄGEN

har utmärkt land till salu i de bästa trakter af Canadas Nordvest. Priserna äro låga och betalningstiden 10 år; det vill säga, att köparen betalar en tiondedel kontant och resten fördelas på nio år med 6 procent ränta. — SÄRSKILDA VILKOR LEMNAS JORDBRUKARE, hvarigenom de kunna göra sina afbetalningar efter hvarje års skörd. Om ni ej är i stånd att köpa land öfr' ÄTMIL-STONE DETTA!

Skrif efter våra nya pamfletter och böcker, hvilka skola visa Eder huru man försäkrar sig om ett HOMESTEAD af 160 acres (129 tunnland) och tillika berättar, hvilka framsteg idoga jordbrukare gjort i detta land. Skrif till

L. A. Hamilton, Land Commis. Skandinaviska bref bevaras på samma ställe.

PATENTS

CAVEATS, TRADE MARKS, COPY RIGHTS. CAN I OBTAIN A PATENT? Every inventor and self-educator who has had nearly fifty years experience in the patent business. Consult me privately confidential. A Handbook of information concerning Patents and how to obtain them sent free. Also a list of the best and scientific books sent free. Patents taken through Mann & Co. special notice in the Scientific American this are brought weekly before the public out of the inventor. This special notice weekly, Scientific American, the largest circulation of any scientific work in the world, \$2 a year. Sample sent free. Building Station, monthly, \$2 a year copies, \$2 a year. Every inventor should have a copy in colors, and photograph with pen and ink, and business latest designs and secure contracts. MANN & CO., New York, 361 E.

WINNIPEG
 Der
 McMillan
 till på sista tiden hafva
 djerfva inbrott förför
 Winnipeg af antagligen en
 samma person. Polisen arbetar
 hårdt för att få tag på tjuften.

I Guvernement sparbanken
 härstades insattes under November
 månad \$25,113.77 och uttogs \$19,
 071.00.

Se pastor Lindemans annons
 angående gudstjensterna i missions-
 kyrkan under julhelgen och nytt-
 året.

Herr J. E. Forslund anlände
 till Edmonton den 10 d. för att
 inspektera dervarande Tyske settle-
 ment.

Licence iaspektorn far hårdt
 fram bland hotellmännen nu för
 tiden. Han vill, att de skola hålla
 sig lagen angående stängningstiden
 till efterträttelse, och rätt är väl
 det.

Väderleken har varit synner-
 ligen mild denna månad.

Herr Geo. H. Rodgers, i hvars
 bostad inbrott gjordes den 4 d. d.,
 utlofar en belöning af 100 dollars
 för tillrättskaffandet af de stulna
 sakerna.

Den nya Isländska Ev. Lut-
 theriska kyrkan kommer att invig-
 gas söndagen den 23 d. Den rym-
 mer circa 600 personer och kostar
 \$2500.

Emigrationen har varit gan-
 skaligt denna månad; en Mr Sund-
 stadt med familj afreste till Ed-
 monton den 17 d. d.

Herr R. K. Steen från Mead-
 ow P. O., Rock Co., Minn., afreste
 såsom delegat till Edmonton den
 7 d. d.

Intet arbete i Winnipeg för
 närvarande.

Söker Ni arbete? Gynsamt
 tillfälle för Skandinaviska män och
 kvinnor, som önska lönande syssel-
 sättning. \$75-100 pr månad gar-
 ranteras. Skrif till Dr Shoop, No.
 R 22 Racine, Wis.

**NÄR KÖRKEVÄRDENS PELLE
 SKULLE TALA VE LANDS-
 HÖFDINGEN.**

Pelle, körkevärdens son, gick en
 dag ut i skogen för att hugga qvas-
 ris, å då kom han händelsevis att
 kasta en blick i kronoparken, som
 låg bredvid, å der fick han se ett
 stanne till den grannaste "ärje-krok"
 en skulle välla se i sju körkesock-
 nar. "Krona å inge menske", tänkte
 Pelle, å så står hon ve lag lika godt,
 om jag knipsar den der ärjekroken,
 å dermed slängde Pelle benen öfver
 gårdsgården. O, hä! Å hoj! sa da'
 i skogen, när Pelle lat yxan dabba
 i träd. Snart skulle det vara
 nere å på andra sidan gårdsgården
 å lite massa öfver stubben, å så va
 då bra allihop. Men innan Pelle
 hann så långt rände västakragen
 ihop aldeles som af trolleri, å då
 Pelle såg sig om, stod kronojägarn
 der med bössa å skjutväska å ett
 ledd grin i ansigte å höll Pelle om
 nacken med fem stora, tjocka
 otäcka fingrar precis som de som
 Vår Herre stundom begagnar i
 stället för samvete, när han vill
 återföra en yngling på dygdens
 väg.

"Å söta hr Blomqvist, var så go'
 ursäktå — åj! så han nyp". Kron-
 ojägaren släppte taget å geck sin
 väg. "Vi träffas vid tinget", sa
 han.

"Blom! Blom! han ska få
 ärra te Gislave", en resa rakt för
 te, om han vill var så bra ur-
 cta.
 "Hut bonne!" blef svaret.
 Bl: han skall få min cylinder-
 ska för inte, bara han inte talar
 "gick Pelle hem, men när

han satt han tyst som en
 sten, som är oppe i Stock-
 holms första gången, å potäterna
 i munnen som ordent-
 ligrötter, å han suckade å pus-
 tade, å stora svettddroppar plaskade
 ned för hans panna i ärtfatet. När
 då kyrkovärdsborna fick se, hur illa
 Pelle mådde, så begrep hon kanveta
 att då inte va bara samvete, för i
 hela hennes slägt hade de inte hatt
 ont af några samveten, så hon tog
 i hop med att driva ut sjukan med
 isops thé i 2 eller 3 bränvingsökar.
 "Mor! ta hit salmboka sa' Pelle!
 "Å, min själ, Pelle lille, inte vill
 du ligga å dö ifrån oss", tyckte mo-
 ran.

"Å skräp", tyckte Pelle, "men de
 skadar ju inte att ha lite guss or å
 dra på", å så läste han evangelium
 för de sista sju helgdagarna, Fader
 vår och syndabekännelsen, bönen
 för en fader- och moderlös yngling
 och för sjöfarande, men så stack
 svettddropparna fram ur ögonen, som
 salta perloran på en trillingbonnes
 smör, å då kröp de fram te' sist,
 att han hade hygget en ärjekrok i
 kronoskogen.
 "Å, din drosse, det gjorde väl in-
 genting!"
 "Jo, men si kronojägaren fick
 siet."

Å, hvad säger du, sa gumman å
 rände baklänges som en arger
 bagge å satte sig i kopparkitteln
 med svagdricka, som stod till sval-
 nings, så det bubblade kring mors-
 gumman, akkurat som när man
 släpper en påse kattungar i ett
 dike.

Men Pelle han läste på i solm-
 boka, te sist vände han ve en döen-
 des bön å spände på med brudvig-
 seln för andra gången.
 Så kom körkevärdens hem å fick
 veta hur de va fatt, å då ryckte
 han opp pojkalunsen ur fällarna,
 å smälde upp'en, å de på folkavis
 ändå, å så blef då sista beslutet att
 Pelle skulle gå till stan å knäfalla
 för hans höga nåd landshöfdingen,
 å be om förlåtelse, att Pelle som
 körkevärdson å enda barnet skulle
 slippa komma på cellarna å bringa
 sina föräldrars gråa hår med sorg
 ned i grafven, så skulle pappa sälja
 ett par oxar te böterna, å Pelle
 skulle aldrig mer hugga i krono-
 skogen.

Å så lagades en bra matsäck i
 ordning och Pelle knekade i väg
 till stan hela 9 mil, men allt efter
 som han gick med matsäcken på
 ryggen och fortviflan i hjertat, så
 läste han öfver sitt lilla tal, som
 han skulle hålla för hans höga nåd
 landshöfdingen. När han då kom
 fram, frågte han sig till rätta å
 kom in i en farstu, som va rent
 som ett vapne-hus i en sockenkyr-
 ka, men han va inte väl inkommen,
 förr än de rusa två knektar på ho-
 nom i full uniform, högg honou i
 kragen å kasta in honom.

"Här å han", sa dom. Å där
 inne va fullt med de raraste, gran-
 naste herrar med guld på kragen å
 sabler å värjer vid sidan, å på
 borde låg en massa papper, å det
 förstod nog Pelle att de va själva
 kartorna å ritningarna te krono-
 skogen, å då begynte Pelle:
 "Sötaste, snällaste, mildaste herr
 landshöfding, lat mig få sin höga
 nåd få vara fars å mors ende son,
 att han af sin nåd inte sätter mig
 på sellerna, för jag betalar hvad
 det kostar å jag vill aldrig mer
 hugga mina föräldrars gråa hår i
 kronoskogen.

"Hvad går åt karlen, kapten?"
 frågte en utaf herrarne; när du
 var med mig här hos bönderna, så
 var du åt åtminstone klok, din
 trinskalle, men när här inte är
 mer än den, så —
 "Hvad som nu följde berättade
 Pelle, när han kom hem, på följande
 sätt:
 "Först knuffa dom mej mot väg-
 gen, klappa mej i hufvut må en
 bräslapp å så skrek dem: 5 fot å 3.
 Å de trodde jag, kan veta, va de
 spannemål, jag skulle åta opp på
 cellerna innan jag kom lös igen,
 men den äldste å grannaste kären,
 å de va då bestämt landshöfdingen
 sjelf, han klappa mej på axeln å
 sa: "Å du mitt, min gosse"

"Tackar som frågar, herr lands-
 höfding", sa jag, "mor skicka allt
 matsäck med mej, men om någon
 vill bju mej på en smörgås å en
 half bier, så säger jag inte nej."
 "Ja menar om du å målt."
 "Nej", sa jag, "å ja lite grimleter,
 så å då bara af svetten, för hemma
 te vårt bruka dom inte måla folk i
 syna, men att jag råkade i olycka
 för den der ärjekroken, de nekar
 jag inte te."

Då knuffa dom in mej i en liten
 sidskammare å der stod en gammal
 gråhåri kar' å frågte om ja va
 fresk.
 "Jo, tack, de slarvar åf, sa ja,
 men hur står de te må han sjelf?"
 "Å hut, bonne", sa han då, "åf
 med kläderna", skrek han.
 "Ja vet ja ha gjort skäl för stryk,
 men kan ja inte få utpå byxera,"
 sa jag.

"Åf må kläderna!" skrek han, å
 blef så himla arg, så jag torde inte
 annat än ta åf mej hvar enda trå
 jag hade på kroppen; visst åvider
 det lite i förstningen, tänkte ja,
 men då behöfver dom inte veta det.
 Å hva gör det bara jag inte be-
 höfver sitta på sellerna.
 Men han knacka mej på bröstet
 må knogen.
 "Lungerna å bra", sa han.
 "Ja, ja ha väl inte klagat", tyckte
 ja på mitt vis, å så ba han mig räk-
 ka ut tungan åten.

"Nej, så besatt illa vill jag inte
 bära mej åf, mot herrskapsfolk."
 "Ut må tunga, drummel", skrek
 han, å så så himla arg, så jag tor-
 de inte annat än ricka ut'nå så
 långt jag va i stånd te.
 "Här å hon", sa ja, "men harren
 får inte bli arg."
 Men han titta på'nå å vände'nå
 må en pinne.
 "Magen å bra", sa han!
 "Ja, hvem ha sagt anna", sa ja.
 Men ha ni sett på maken! Då gar
 den der harren efter en aluslänger,
 ihålig värbössa eller va då va för
 nåt, å sigte å vill köre mot bröstet
 på mej.

"Å söte harre vet va han gör,
 han i fäll en kristen menska, vet
 ja?"
 "Tig, sa den uslingen", å grina så
 ledd, så då va som de skulle slat'
 en spann kallt vann utåt röggen på
 mej.

"Nå, sa ja, så i min talj då hän-
 der att ja står här å låter harren
 skjuta ihjäl mej precis som en
 tunn", sa ja, å dermed så ga ja på
 herrn å värbössa en "sitt opp", så
 de ramlå i golfvet, å så springde
 jag upp dörren å gnodde ut mitti-
 genom alla härrarna, men lands-
 höfdingen å knektarna skrek:
 "Å du galen kar. Å du galen kar,
 ta fast'en, te fast'en."

Men jag gnodde allt va ja kunde
 å stannte inte förrän vid ett torp,
 som di kallar rackarbacken, en
 halfver mil utanför stan, å ärjekro-
 ken ha di visst glömt sen, te min-
 stingen ha inte jag hört ett knyst
 om den affärden. Men långt, långt
 efteråt så he ja fått veta, att sam-
 ma da ja va i stan, så hade då varit
 en sån der rekrytering, di kallar,
 på landskansliet, der de sätter in
 knektar för rotena å mäter dom å
 låter doktorerna titta på pojkers, å
 hur då va så hade de visst tagi fel
 på mej å en annan pojke, som ute
 kom te stan, ändå han tagi städsel
 för nr 87 Löfvingsboda.

**SKANDINAVISKA MISSIONS-
 KYRKAN.**
 No. 286 CATHERINE ST., WINNIPEG.
 Gudstjenst Söndagar kl. 11 f.
 m. och 7 e. m. Thorsdag kl. 8 e. m.
 —Församlingen sammanträder för-
 sta tisdagen i hvarj månad kl. 8 e. m.
 H. Lindeman, Församlingens Pa-
 stor, 266 Ellen St.

**SKANDINAVISKA BAPTIST
 KYRKAN.**
 606 MAIN STREET, WINNIPEG.
 Gudstjenst: Söndagar kl. 11 f.
 m. och 7 e. m. Tisdagar kl. 8 e. m.
 m. bönenöte. Skandinaverna in-
 bjudas vänligen till alla möten.
 MARTIN BERGH, Predikant.

DOKTOR A. J. MACDONELL
 har flyttat till
 280 Donald street, hörnet af
 Portage Avenue.
 Emottagningstid: 9-10 f. m., 2-
 4 e. m. och 7.30-9 e. m.
 Telefon No. 200.

PUBLIC NOTICE is hereby gi-
 ven that by the Act 57 58 Vic-
 toria, Chapter 24, the Governor in
 Council is empowered to deal with
 the claim in military bounty on ac-
 count of active Service during the
 Northwest Rebellion of 1885, of
 any person who is entitled thereto
 but has not already received such
 bounty.
 As the time for the location of
 Military Bounty Warrants is ex-
 tended by that Statute until the 1st
 of January, 1896, only, all claims
 must be filed immediately in order
 that they may be examined and
 Warrants issued in time to be lo-
 cated before the date mentioned.
 By Order JOHN R. HALL,
 Secretary.
 Department of the Interior,
 Ottawa, 6th December, 1894.

Arbete för alla. Agenter tillbju-
 das \$50 på 30 dagars tid. \$150.00
 inkomst under fyra veckor eller in-
 gen betaling. Sänd frimärke för
 provver till Dr Shoop, No R 22 Ra-
 cine, Wis.

**FESTLIGHETER
 I
 Missionskyrkan.**

Sedvanlig julottakl. 6 på juldags-
 morgon då hornsexetten kommer
 att spela julpalsmerna.
 Juldagsafton kl. 7 afbåller Sön-
 dagskolan sin julfest, till hvilken
 särskildt inbjudes alla föräldrar
 och barn.
 Nyårsvakan sista afton på året
 begynner kl. 10 med kortpredikan,
 derefter ett böne- och tacksägelse-
 möte under inväntan af det nya
 årets ingång.
 Nyårsdagen kl. 8 e. m. hålles
 gudstjenst.
 Församlingens årsmöte begyn-
 ner Onsdagen, den 2dra Jan., kl. 8
 e. m., och fortsättes nästföljande
 afton.
 Böneveckan begynnar med Sön-
 dagen, den 6 Jan., då möten hålles
 hvarje afton kl. 8 till vidare.

Fredagen, den 25te Januari, in-
 faller församlingens
Decennium

eller tio-årsdagen af dess stiftelse,
 som högtidlighålles på samma dags
 afton kl. 8 genom ett tacksägelse-
 möte, då engelska och svenska
 prester komma att tala. Pastor C.
 F. Moström ifrån Teien, Minn.,
 kommer att hålla festtalet.
 Alla Skandinaver äro hjertligt
 välkomna!
 På Missionsförsamlingens vägnar
HENRY LINDEMAN, pastor.

WINNIPEGS TORGPRISER:

Hvete, per bush.....	\$0.42—\$0.50
Hafre do	0.30—0.32
Korn do	0.40—0.45
Mjöl, patents, 100 lbs. 1.55—1.65	
do. strong bakers " 1.40—1.50	
do. XXXX " 0.85—0.95	
do. superfine " 0.50—0.75	
Smör, rullar, per lb. 0.13—0.14	
dr. packadt, " 0.14—0.15	
Ägg, per dussin	0.14—0.15
Potatis pr bu. ny	0.30—0.35
Hafremjöl per säck ..	2.30—2.40
Hö, löst, per ton	3.00—4.00
do. pressadt, per ton ..	5.00—5.50
Kli, per ton	11.00—12.00
Ved, tamrac, per cord 4.50—4.75	
do. björk, per cord ..	5.50—6.00
do. ek, per cord	5.50—6.00
do. poppel, per cord 3.00—3.50	
Fisk, hvit, per lb.	0.04—0.04½
do. lax, öring, per lb 0.09—0.10	

**SKANDINAVISKA MISSIONS-
 KYRKAN.**
 No. 286 CATHERINE ST., WINNIPEG.
 Gudstjenst Söndagar kl. 11 f.
 m. och 7 e. m. Thorsdag kl. 8 e. m.
 —Församlingen sammanträder för-
 sta tisdagen i hvarj månad kl. 8 e. m.
 H. Lindeman, Församlingens Pa-
 stor, 266 Ellen St.

**SKANDINAVISKA BAPTIST
 KYRKAN.**
 606 MAIN STREET, WINNIPEG.
 Gudstjenst: Söndagar kl. 11 f.
 m. och 7 e. m. Tisdagar kl. 8 e. m.
 m. bönenöte. Skandinaverna in-
 bjudas vänligen till alla möten.
 MARTIN BERGH, Predikant.

DOKTOR A. J. MACDONELL
 har flyttat till
 280 Donald street, hörnet af
 Portage Avenue.
 Emottagningstid: 9-10 f. m., 2-
 4 e. m. och 7.30-9 e. m.
 Telefon No. 200.

Landsmän, Sen hit!
 Hos mig finnes prima NORSK
 FETSILL, SVENSK ANJOVIS,
 POTATISMJÖL, BRUNA BÖ-
 NOR, HALLONSAFT, MED-
 VURST från Göteborg samt allt
 hvad till en välordnad Speceri-affär
 hörer. Besök eller skrif till
A. Hallonqvist,
 325 LOGAN AVE., Winnipeg.
 Ons! Agenter önskas att sälja
 Landens Enbära Syrrup. Gode vil-
 lkor.

OBSERVERA!

Flere af tidningens läsare hafva i skuld för sin Prenumerationsafgift och vi vilja härmed vördsamt påminna dem derom att snarast möjligast insända densamma. Många bäckar små göra en stor å. Begagna Eder af denna sedel.

— Klipp ut detta: —

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN
 BOX 642.
 WINNIPEG, MANITOBA.

Härmed inelutes Prenumerationsafgiften \$1.00
 för år 1894.

NAMN.....
 POST OFFICE.....
 PROVINS.....

**DOMINION LINIENS
 KONGLIGE POSTÅNGARE
 VIA LIVERPOOL, THE ST. LAWRENCE OCH QUEBEC.**

Den finasta och billigsta vägen från Europa till
CANADA, MANITOBA OCH BRITISH COLUMBIA

Dominionliniens ångare äro alla af utmärkaste slag, stora och bekväma, bygda i vattentäta afdelningar och förda af mycket erfarna befälhafvare.
 Fördäckspassagerarnes sofrum äro stora och passagerarne erhålla tillräckligt med föda.
 Mellandäckspassagerarnes bekvämligheter äro väl värda resandes uppmärksamhet.
 Salongerna äro belägna i midten af fartyget, hvarest den minsta rörelsen eger rum och elegant möblerade.
 Uppmärksamma upparsare och uppsasserskor, skickliga och förekommande läkare samt skandinavisk folk finnas om bord på hvarje ångare. Familjer åtskiljas icke. — Vid ångarnes ankomst till Quebec kommer bolagets tolk ombord för att möta och taga vård om passagerarne. Och nybyggare för Manitoba och British Columbia besväras icke af tulltjänstemän, emedan hela färden bär öfver britiskt område och sakerna äro därför tullfria. Resan med Canada Pacific-järnvägen göres från Atlantiska till Stilla hafvet på sex dagar. Emigranter beviljas 300 pounds fri bagagevägt samt fria sofvagnar.
 General-Agenterna i Skandinavien äro:

Christiania: J. KRANTZ, 11 Jernbanetov. Trondhjem: BERNHARD MOE. Bergen: CASPER DREYER. Stavanger: BRÖDRENE Haabeht. Christiansand: ARTHUR NORMANN. Göteborg: J. O. REIS, 40 Sillgatan. Köbenhavn: LAUR LASSEN, 7 Nyhavn. Malmö: A. N. WIDE GREN, Hamnen. Stockholm: Kapten E. G. CARLSSON, Bredgränd 2.

FLINN, MAIN & MONTGOMERY,
 Hufvudredare, 24 James Str., Liverpool, England.

**ALLAN-, DOMINION- OCH BEAVER-
 LINIERNÄ**

sälja passagerar biljetter mycket billigare än alla andra linier.
 Biljett priset till Winnipeg, via Quebec eller Montreal är:

Från Köpenhamn, Kristiania, Kristiansand, Bergen, Trondhjem, Esbjerg, Göteborg, Malmö och Stavanger \$29.50
 " Hangö 33.00
 " Åbo och Helsingfors 34.00
 " Stockholm 32.50
 " Wasa, Kristinestad och Björneborg 35.75
 " Gamla Karleby, Jacobstad och Uleåborg 36.50
 Tidtabeller och seglingslistor sändas fritt och alla förfrågningar besvaras med omgående.

SEGLINGSLISTA.

ALLAN LINIEN.

Från Liverpool	Ångare	Från Halifax
Nov 15	Laurentian	Dec 8
" 29	Numidian	" 22
Dec 13	Mongolian	Jan 5
" 27	Laurentian	Jan 19
" 10	Numidian	Feb 2

DOMINION LINIEN.

Från Liverpool	Ångare	Från Halifax
Nov 8	Labrador	Dec 1
" 22	Vancouver	" 15
Dec 6	Oregon	" 29
" 20	Labrador	Jan 12
Jan 3	Vancouver	" 26

samt hvarannan vecka derefter från Halifax.

Vidare upplysningar meddelas af hvem som helst ångbåtsagent, biljettagent vid Canada Pacific Jernvägen eller af

ROBERT KERR,
 GENERAL PASSAGERAR AGENT,
 WINNIPEG.

**De, som restera med sina prenu-
 merations afgifter, torde vänligen
 inbetala desamma genast.**